

Hősi halottat temettek Mórahalmon

Katonai gyázpompával temették el tegnap délután Bőrscsök András rendőr alhadnagyot, akinek életét — mint jelentették — október 24-én 13 orákor menekülő fegyveres banditák golyója oltotta ki.

Bőrscsök András 1958. óta teljesítette becsülettel mindennapos szolgálatát — és mindössze 33 éves volt, amikor Mórahalmon Farkas József járőrparancsnok rendőr főtörzsőrmesterrel és Molnár János rendőr gépkocsivezetővel üldözőbe vették a lopott gépkocsival szökő banditákat. Asóthalom után a Gát-soron kezdődött az első tűzharc, majd Balotaszállás alatt, a hetes dűlőnél, ahol a megrögzött bűnözők kiszálltak a gépkocsiból, s ott lőttek rá Bőrscsök Andrára és a gyilkos golyó itt vetett véget életének.

Bőrscsök András bátran teljesítette szolgálatát és a közreműködést a halála után. Nemcsak a falu lakosai, hanem a Belügyminisztérium is saját halottjának tekintette.

A harcban részt vevő Bőrscsök András alhadnagy, Farkas József járőrparancsnok és Molnár János szakaszvezető a „Haza szolgálatáért” érdemérmét és a vele járó pénzjutalmat kapták. Kitüntették Béki Kálmán balotaszállási állampolgárt is, aki önfeláldozó segített a rendőröknek. Őt a Közbiztonsági Érem arany fokozatával jutalmazták.

A tegnap délutáni gyászszertartáson megjelent a Belügyminisztérium képviselőjében Solymosi József rendőr vezérőrnagy, a Csongrád megyei Rendőr-főkapitányság részéről dr. Kelemen Miklós rendőr ezredes, a főkapitányság vezetője, valamint a munkásorség és a határőrség képviselői és díszszázada. Felesége, kisfia, testvérei, rendőrtársai és a falu lakossága hosszú gyászmenetben kísérték utolsó útjára Bőrscsök András hősi halottát. Sírját elborították a kegyelet és a tisztelt közszóú.

Zelman Ferenc

Néha azt is írhatnánk a hozzánk beküldött levelek fölé, hogy: panaszaink írják. Sokan már úgy kezdik a levelet, hogy értécsünkre juttatják, az újságnak ezt a két hasábját panaszrovatnak tekintik csak. Pedig, higgyék meg, bármennyi is a baj, a bosszúság, ebben a szép őszidőben elkélne egy kis jókedv is. Az, hogy arra sem sajnálják a levélpapírt, hogy méltányoló, szép sorokat rójanak rá. Épülő városnegyedekről, udvarias kiszolgálásról, elintézt ügyekről. Nem kívánhatjuk, hogy az olvasó a most Amerikába készülő Vámosi-házaspárral együtt zengedezze: „Csak a szépre emlékezem” — de azt talán kérhetjük, hogy a szépre is.

Drága villanyborotva

Nehéz ebben az új mechanizmusban kiigazodni az árakon. Szabó Tibor szegedi olvasónkat is zavarja az, hogy a „Boby-Sher” nevű NDK villanyborotvát 15 százzalékkal drágábban kapták meg Szegeden, mint ahogy Budapesten árulják. A készülékek, amelyek itt Szegeden 450 forintért keltek el, mind egy szálíg, hiszen na-

gyon jó minőségűek. Pesten 390 forintba kerülnek. Sőt, a fővárosi boltokban azt állítoták, hogy ez a villanyborotva nem szabadáras, s így érthetetlen a 60 forintos áremelés. Szabó Tiborral együtt reméljük, hogy választ kapunk arra, miért volt a villanyborotvának Szegeden osztályon felüli ára?

Salamoni ítélet

Sokat írtunk mostanában arról, hogy az eladók megnyitják vitaközpont indokolatlanul a vevőkkel. Pedig régi kereskedelmi s vendéglátóipari arany szabály, hogy a vendégnek mindig igaza van. Az ilyen vita előfordul más-hol is. Vagy Ferenc (Kölcsey utca 13.) tapasztalata szerint például a főpostán. Itt történt, hogy békekölcsön-kifizetőkör az alkalmazott minden bemutatónak visszaadta a követényt: írja rá a nevét és címét. Volt, aki reklamált, volt aki nem. Olvasónk az előbbiekhöz tartozott. Emlékezete szerint a békekölcsönkövetvény bemutatóra szól, tehát nem köteles ráírni a nyertes a nevét és címét, csak ha akarja. A vitát végül a csoportvezető döntötte el, salamoni ítélettel. Ráírta a reklamáló nevét és címét a követvényre, majd udvariasan el is hozta a pénzt. Nagy Ferenc úgy tudja, hogy máshol szó nélkül kifizetik a nyereséget. Eppen ezért nem érti, miért nem lehetett elmarasztalni az alkalmazottat, aki sajátos szabályokat talált ki? Igaza van!

Táblatépők

Van, aki virágot szed, azt köti csokorba, s vannak, akik, úgy látszik, szerelmüknek csokorba kötött KRESZ-táblákat akarnak hazavinni. G. Zs. szegedi olvasónk vette észre, hogy hónapok óta tördelik a táblákat az Arpad téren és környékén

mesek a formabontó szerelmek. Csupán az a szerencse, hogy a lámpaoszlop-gyűjtés nem tartozik hobbi-juk közé, mert előbb-utóbb világhírűség nélkül maradnánk. Ennél már csak az lenne szebb, ha egyszer őket gyűjtenék csokorba.

Emlékkonzervek

Megjelent egyszer egy cikk közkezdvelt irodalmi hetilapunkban, amiben bebizonyosodott, hogy egy magyar származású fodrász ott, a messzi Rio de Janeiróban többet tehet a magyar irodalom érdekeiért azzal, hogy vendégeinek fülébe sugdossa Karinty humorcskéit, mint akár egy irodalmi küldöttség. Dr. Balla Ferenc (Budapest, I. Lógodí utca 65.) levele pedig azt bizonyítja, hogy néha egy filmnél is többet érhet egy konzerv.

Miféleképp idézi fel ismét azt az élményt. Szegedi halász konzervet vesznek, meg magyar bort és vendégeket hívnak. S ahogy mondja: a halászlé, a bor illata, íze, zamata jobban élénk varázsolja a tisztai tájat, mint a film, vagy a televízió képernyője.

„Árvíz” a Belvárosban

Sokan róják meg rovatunkunk azért, mert szereltük beleszólunk a hivatalos ügymenetbe. Csupán azt nem veszik észre, hogy nem az ügymenetbe szólunk bele, hanem „az ügy-állásba”. Akkor, ha olvasóink a többszöri reklamációra sem kapják meg a megfelelő segítséget a hivatalos szervektől. Jellemző példája ennek a

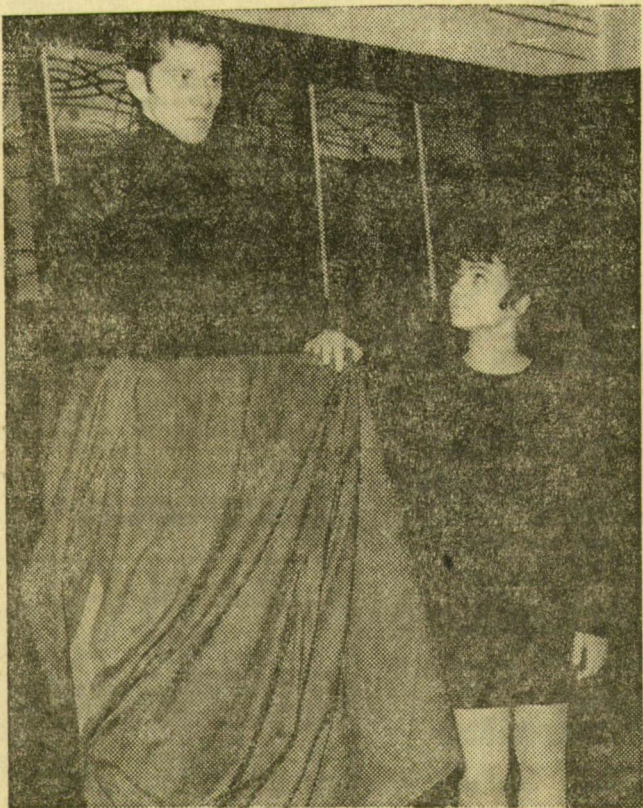
Széchenyi tér 8/1, 19. számú lakás két társbérletjének ügye. Özv. Bernáthy Ernőné és Süli Ferenc sem lettek volna kénytelenek tolat fogni, ha az IKV tartja a szavát, és legalább a második reklamációra kiküldi a szerelőket. A belvárosi lakást ugyanis október 13-án elárasztotta a szennyvíz, ezért Elek Ágnes ügyintézőnél még ezen a napon jelentették a dolgot. A problémát — ahogy az már lenni szokott — előjegyezték. Másnap ismét érdeklődtek olvasóink, s azt a választ kapták, hogy ne zaklassák a hivatalt, talán péntekre odaérnek a szerelők. Teltek-múltak a napok, a szennyvíz maradt, míg az ügymenet láthatólag alig haladt.

Újabb értesítésünk nem lévén, nem tudhatjuk, hogy a beígért dátumok meddig tolódtak el. Csak azt, hogy van egy közmondás, miszerint az ígéret szép szó.

Két oratórium

A Minerva Színpad bemutatója

Prometheusi gondolatok felgöngyölítésére vállalkoztak fiatalok, amatőr színjátszók. A szándék nagy, becses, noha a felkészültség, a képesség természetesen korlátai letemetik a reveláció esélyeit. Juhász Ferenc *A szarvassá változott fiú... és Illyés Gyula Az éden elvesztése* című költői oratóriumát hétfő este mutatta be a Minerva Színpad; otthonában a Bartók Béla művelődési központban. Az előadást dr. Csaplár Ferenc tanár rendezte.

Szilágyi Mózes felvétele

Teszary Gábor (fiú) és Maday Emőke (anya) a Juhász Ferenc-oratóriumában.

A *Cantata profana* ihletéséből született Juhász Ferenc-költemény ideváltatása kicsit öngazolás is: a Bartók nevét felvett művelődési ház programot kér századunk zenéjének nagy magyar alakítójától. A bartóki mű román népballada átköltésé (maga a szerző mondja el a verset lemezre, a rádió archívumának értékes darabja ez, amit a hétfői előadás sajnos nélkülözött, ám amellyel hatásában feltétlen gazdagodna a szegedi bemutató) román kolinda-szóveg megnevezésére — az eszme fennkölt, szép és örök. A szabadság vízeit köztölt fiú, a szarvassá változott fiú nem térhet vissza a szülői házba, csak lombok között járhat, puha avarba léphet, tiszta forrásból ihat. Az otthon lét-rehoz és útrabocsát, megtart és szárnyra enged — ez az élet törvénye, rendje — börtönné válik; az idő elszakít, visszaút pedig nincs. Erdemes ideidézni, hová fokozza Bartók a jelképet: „az én vezéreszmém, amelynek móta csak mint ameszerző magamra találtam, tökéletesen tudatában vagyok a népek testvérválaszának eszméje... ezért nem vonom ki magam semmiféle hatás alól, eredjen az szlovák, román, arab, vagy bármiféle más forrásból. Csak tiszta, friss és egészséges legyen az a forrás”. A gondolat nem számúzhető Juhász Ferenc költeményéből sem — így került Bartók közeli résztvevőnek a Minerva Színpad előadásába is. Zenelleg és képilleg: Zoltányi István *Cantata profana* sorozata a fekete díszletfal közepén erősíti a fiú (*Teszary Gábor*) és anya (*Maday Emőke*) dialógusát. Illyés Gyula drámai költeménye ismert körülmények közepette született a somogyvári amatőr színpad felkérésére! S bár a darab azóta elindult természetes útján, mai irodalmunk szer-

ves része lett, ezekben a napokban a hivatásosok budapesti színpadán játsszák, sőt Déry Tibor meg is válaszolta (*Szembenézni*) — maga a tény igazságot feladatát ígér. Fiatalokra, amatőr színjátszókra bízni a Lét és Cél vesze-prózába fogalmazott filozófiai dilemmáját. *Madách Tragédiája* kísért a szavak nyomán: mi az emberi faj teendője a földön? Am Illyés Gyula az atomháború, az atomhál közeli fenyegetését érezve teszi fel a kérdést, mintegy az elmúlás előtti atomcsendben, s válaszolja meg (miken titkolni: vitára ingerlőn) az újrakezdés lehetőségével. A darab biblikus patetizmusai a legközelebb mával ölelkeznek, miközben szerzőjük sajátos látás a passzív rezisztencia ellen: „ha egyszer kitör az atomháború, levele oda a világ... hűnyán-bután levele el kell fogadnunk néhány ocsmány kalander hatalmát a sorson is. Mert mit is tehetünk ellenük? Nem, Sem őket, sem magunkat nem menthetjük fel levele attól a bűntől, amelynél nagyobb nem folyt játékát és játszma, az emberiség rovására és kon-tójára... nem, meg kell vetelni a módot, a legközelebb-nebbet, a legkisebbek számára is, a beavatkozásra.” Beavatkozni, megmérkőzni a dőltyfős hatalmakkal — biztat Illyés, bár a tiltakozás-formát, mint harangozást a jégverés ellen, lemosolyogja.

A dies irae, a harag napja eljön, eljöhét, de rettentő holnapja előtt van még lehetőség. Egyetlen lehetőség, a legnagyobb: újra kezdeni az életet. Alig egy órában roppant feladatot kért a Minerva Színpad. Dr. Csaplár Ferenc rendezésében éppen ez a vállalás, ennek puritán egyszerűségű, lényegre-cson-tozó szándéka a rokonszen-ves. Póztalanul, tisztán, naív őszinteséggel mondatja el a szövegeket, mert hiszen ma-guk az elmondók sokszor alig-alig tudják gondolatban követni a kimondott szavak súlyát. Egyetlen ponton vitaköznek az előadással: a gépi szavalókóruossal — elszakítja a figyelmet, dekon-centrálja a színpadot. A szereplők: Teszary Gábor, Novák Zoltán, Tolnay Mária, Fekete Gizella, Maday Emőke, Majoros Zoltán és Botás Mária voltak. Nikolényi István

A Hold meghódítása bélyegsorozaton

A posta november 1-én A Hold meghódítása címmel bélyegsorozatot hoz forgalomba. A nyolc értékből álló sorozat a fantasztikus elképzelésektől a kísérleteken át a megvalósulásig követi a holdkutatók álmait. A 40 filléres bélyegen pél-

Mivel az idén 7-e pénteki napra esik, tehát egy munkanap választja el a heti pihenőnapotól, vasárnapotól, a jogszabályok szerint a heti pihenőnapot a munkaszüneti nappal összevontan kell kiadni és a munkaszüneti nap előtti napon szombati munkaidő-beosztást kell alkalmazni. Ennek megfelelően a hatnapos munkahéten dolgozó és a páros heteken szabad szombatot tartó vállalatoknál a munkaidő-beosztás a következőképpen alakul: november 6-án, csütörtökön szombati munkaidő-beosztás, november 7-én, pénteken munkaszüneti nap, november 8-án, szombaton heti pihenőnap, november 9-én, vasárnap rendes munkanap. A páratlan heteken szabad szombatot tartó és ötnapos munkahéttel dolgozó vállalatoknál a munkaidő-beosztás nem változik, tehát november 8-án szabad szombatot tartanak, november 9-e marad a heti pihenőnap. Az előbbieken közöltektől eltérő munkaidő-beosztást nem szabad elrendelni, illetve engedélyezni. Ugyancsak nem szabad a munkaszüneti napot megelőző vagy követő munkanapok előre, vagy utólag

Szeged szobrai

Tanácsköztársasági emlékmű

(85.) Segedi György munkáját dicséri az a döggeszélyt taposó, bronzból öntött nőalak, amely az 1919-es Magyar Tanácsköztársaságnak állít emléket. A színházzal szemben — a Vörösmarty utca torkolatában — elhelyezett szobor felállítására idején számos szegediben kellett ellenérezéseket, ám idő múltával azok is megbarátkoztak ezzel az expresszionista-kubista alkotással, akik nem hivez az újabb képzőművészeti törekvésnek. Segedi György munkája ugyanis a szimbólumok erejével mutatja be a legyőzhetetlen munkásoktól, a nőalak formáinak művészi túlzásaital éppen az erőt, a diadalt érzékeltetve. A szobor mögött húzó, mintegy 10 méter hosszú, mészkölapokkal borított fal kitűnő háttérre a kétszeres életnagyságú nőalaknak.